

[Svend Nielsen.]

finde en Ordning, som i højere Grad kan tilfredsstille det praktiske Livs Krav end visse af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, som det foreligger.

Steen: Den stadig stigende Anvendelse af forskelligartede Giftstoffer i Erhvervslivet i de senere Aar og den Hast, med hvilken dette sker indenfor Landbrug og Havebrug, rejser med større Styrke end nogen Sinde tidligere Spørgsmaalet om Ønskeligheden af at tilvejebringe en tidsvarende Lovgivning. Det er jo rigtigt, som det er fremhævet af mange, at dette er lidt vanskeligt, fordi de to Formaal, man skal stile imod, i sig selv modarbejder hinanden: at skabe Sikkerhed for at den Gift, der i stadig større Mængder findes rundt omkring, ikke kommer til at forvolde Skade, og samtidig at lægge Forholdene saaledes til Rette, at de, der ønsker at komme i Besiddelse af Gifte, lettest muligt kan opnaa dette.

Jeg synes, den højtærede Minister, i Samarbejde med alle Partier i det andet høje Ting, har haft en heldig Haand. Naar Lovforslagets § 5 er gennemført, vil der være taget rimeligt Hensyn til alle de berettigede Interesser, der fra Land- og Havebrugets og i det hele taget fra Erhvervslivets Side kan gøres gældende. Hvorledes det gaar med den anden Side, afhænger væsentlig af, hvorledes Ministeren benytter de Bemyndigelser, Loven giver ham, men der er jo ingen Tvivl om, at det er særlig Indpakkingsmaaden, der her vil vise sig at være den afgørende.

Det glæder mig, at der nu er Udsigt til at naa et Resultat paa dette Omraade, og mit Parti erklærer sig rede til at medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger. Men jeg forstaar jo, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen nærer Ønske om at faa Lovforslaget i Udvalg, og saa maa vi jo se paa det der.

Jeg tror imidlertid, at det Spørgsmaal, som navnlig er afgørende for det ærede Medlem, i Virkeligheden slet ikke direkte berøres af Lovforslaget, for ellers er jeg principielt enig med ham i, at Fosforlevertran, det, vi bruger i almindelige Landbrug mod Stivsyge hos Svin, kan man roligt lade forhandle i de Forretninger, det her drejer sig om. Det er et af de Giftstoffer, der frembyder mindst Fare for Forveksling. Fosforlevertran smager saa modbydeligt, at Folk nok skal lade være at for-

veksle det med den ene eller den anden Form for drikkelig Vædske, og jeg ved ikke nogen anden Maade, det kan gøre Fortræd paa. Men jeg tror, at dette, at det skal forhandles i Haandkøb fra Apotekerne, slet ikke berøres af dette Lovforslag. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med dette Punkt.

Hvis man fra den anden Side fastholder Ønsket om Udvalg, haaber jeg, Behandlingen der maa blive kort, saaledes at vi kan imødekomme det berettigede Krav, der stilles fra mange Sider om, at de to Paragraffer, som har nogen praktisk Betydning, kan træde i Kraft som forudsat den 1. Marts i Aar.

Axel Dam: Da det foreliggende Lovforslag gaar i en Retning, som stemmer meget nøje med Retsforbundets Principper, vil vi naturligvis stille os velvilligt til det. Vi kunde endogsaa ønske en Lovgivning, der gik noget videre i Retning af at fjerne Vanskelighederne ved at faa de Stoffer, man skal bruge, f. Eks. fritog Befolkningen for at skulle betale til overflødige Lægerecepter. I mange Tilfælde, hvor der er Tale om Gifte, som kan misbruges, vil den Kontrol jo være tilstrækkelig, at Apotekerne, eller hvem der ellers handler med disse Stoffer, fører Bog over, hvem de udleverer dem til, og fra vedkommende har en Erklæring om, hvad de skal bruges til. I Tilfælde af, at noget saa blev brugt i for-bryderisk Øjemed, var det forholdsvis let at konstatere, hvorfra Forbryderen havde faaet det, og det vilde vel ogsaa tjene til at forhindre mange i at benytte det i for-bryderisk Øjemed. Vi vil altsaa stemme for det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg vil gerne udtrykke en særlig Glæde over, at Giftlovsforslaget stemmer med Retsstatens Principper.

I øvrigt har jeg kun et Par Bemærk-at gøre til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen. Jeg maa sige, at jeg forstod nu ikke helt det ærede Medlems Anvendelse af Ordene fra den udmærkede Sang, at „til Raad er Gubben en herlig Gæst, men unge Øjne de ser dog bedst“. Saa vidt jeg forstod, var det det ærede Medlems Mening at anvende dette paa Forholdet mellem Sundhedsstyrelsen og Rigsdagen, eventuelt personificeret i det ærede Medlems Skikkelse. Jeg synes nu ikke, det er særlig vel anvendt der. Jeg tror nok, at Sund-